

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

ger. Her undgår man nemlig kompetencestridigheder mellem socialudvalget, der står for pasningsordningen i kommunen i almindelighed, og så skolen, skolenævnet eller kulturudvalget, som lægger bygningen til og egentlig har ansvaret for alt, hvad der foregår på skolen. Det vil altid være noget rod at have en social institution i et kommunalt kulturudvalgs regie. Der vil afgjort opstå kompetencestridigheder mellem socialudvalget og BUPL og pladsanvisningen og de skolenævn, der skal have ansvaret for ordningerne.

Børne- & Ungdomspædagogernes Landsorganisation siger helt klart, at de ikke finder, det er en fordel, at skolens leder bliver pasningsordningens pædagogiske leder, fordi denne ikke er i besiddelse af det fornødne kendskab til en daginstitutionslignende pasningsordning, foruden at der er forskellige holdninger og traditioner inden for skolevæsenet og daginstitutionsområdet i forbindelse med den kreative side af børnenes opdragelse.

Folkeskolelærerne har jo ofte den samme politiske holdning og overbevisning som pædagogerne og vil også gerne have fingre i børnene. Derfor bakker de det måske op, men jeg tror personlig ikke, at disse skolepasningsordninger er ret mange skoleinspektørers livret, men at det faktisk trækkes ned over hovedet på dem. Naturligvis mener vi ikke, at den daglige leder behøver at være hverken børnehave- eller fritidspædagog. Når der tales om, at det skal foregå i skolelederens regie, vil jeg gerne have oplyst, om man fra ministeriets side har budgetteret med ekstrabetaling til skolelederne for dette ansvar, og om man ikke også mener, det f. eks. vil betyde ekstra sekretærtimer på skolen.

Med hensyn til økonomien foreslås betalingen at skulle svare til den, der gælder for andre institutioner. Det vil sige, at forældrene højst kan komme til at betale 25 pct. af prisen minus ejendomsudgifter og administration. Det eneste rimelige må være, at brugerne af denne service i hvert fald betaler, hvad det koster, og da f. eks. personale, der ansættes ud over maksimalgrænsen, skal betales fuldt ud af kommunens skatteydere, er maksimumsbeløbet af det onde. I arbejdsgruppens redegørelse foreslår man, at der fastsættes et maksimumsbeløb af undervisningsministeren for størrelsen af de udgifter, statens tilskud beregnes ud fra.

Der er noget, der for mig er uklart omkring forældrebetalingen. Der tales her om noget, der svarer til betalingen til institutioner. Her er der jo statstilskud, men når det er skolen, der skal stå for det, kan der ikke ydes tilskud, fordi skolen ikke får refusion, men bloktilskud. Der er faktisk noget uopklaret og skævt her, der vil indebære et brud med principperne for folkeskolens finansiering. Der er ikke opstillet noget skøn over økonomien. Der burde være en opgørelse over, hvad det vil koste, når man overhovedet vil stille det apparat på benene i stedet for at nøjes med det, den enkelte skole selv etablerer uden lovgivningsmæssige påbud. Man må have en opgørelse over det nøjagtige behov og over det fremtidige behov, der bliver, når ordningen eventuelt udvides til at omfatte alle skolens elever, hvad der jo lægges op til som fremtidsmusik.

Der er tale om en udvidelse af den offentlige service og foretagsomhed på et tidspunkt, hvor det er det modsatte, der er brug for, og de økonomiske konsekvenser bør derfor være klarlagt. Man kunne også spørge, hvor det kommunale selvstyre bliver af, når skoler ikke selv må tilrettelægge en pasning for de nøglebørn, der kan blive tale om.

Omkring optagelse af børn, anvisning og ventelister siger Børne- & Ungdomspædagogernes Landsorganisation, at børnene skal skrives op i kommunens centrale pladsanvisning. Vi mener, det bør være en sag mellem forældre og skole og ikke for anvisningen. Man siger faktisk mod at gøre alle til behandlingskrævende individer, bare fordi deres barn skal passes en time om morgenen. Dette fremgår tydeligt af de af BUPL fremførte argumentationer omkring et helhedssyn, man ønsker administreret af socialforvaltningen med dens behandlergrupper.

Der er i det kendte oplæg slet ikke taget hensyn til, at lærere og inspektører, rengøringspersonale, sekretærer og pedel skal have noget ekstra for det arbejde og de ekstra timer. Når pasningsordningerne eventuelt også skal disponere over gymnastiksale og svømmehaller, og hvis der skal foregå alle de aktiviteter, der lægges op til, vil det enten betyde mere personale – og det vil kræve betydelig mere personale, end et fritidshjem normalt har – eller det vil kræve, at lærerne f. eks. er på skolen til kl. 17. Det vil så være overar-